

ժամանակ ներկայ լինելու համար Կոնստան-
ցից մինիստրը երկու օրով մեկնելու է Բու-
խարեստ:

Դատարանը «Յարք» ՅՔԱ-ի խմբագրին
դատապարտեց 6 շաբաթ բանտի և 300 ռ.
տուգանքի:

ԲԱՄՈՒ.—Սանիտարական մասնաժողովը
ժամատարանի վարակելի խուճապի հա-
մար որոշեց ակտիվացնել ինքնաբերիկ
Ստարիկանից և Պարսկաստանից եկող բա-
լոր բանաւորներին:

ԲԱՄՈՒ.—Գործարարը արին նախարարի-
նաբերական ձեռնարկութիւնների 5000 բան-
ւոր անտեսական հողի վրա:

Քիճիճի.—Բնակիչի և Օրդէվի գաւառ-
ներում կարկուտը և հեղեղը ոչնչացրել են
4161 դահլիճային ցանքս ու խաղողի այգի-
ներ:

Թորք անձրևներից բերքը սպառվում է
լաւ:

ԵԱՍԱ.—Մեկնեց ժող. լուսաւորութեան
մինիստրը:
ՊԱՐԻՅ.—Բիբոն յայտնեց Պաւսանիայի
կարգիւնէ կազմելու մասին: Մանուկը
ստանձնել է Կադրէվների մինիստրի պաշ-
տոնը, պատգամաւոր Արէլը՝ հասարակական
աշխատանքների մինիստրի պաշտոնը: Մնա-
ցած մինիստրները մասին հեռագրեր յայտ-
նեց անգլիացիներին:

Սօցիալիստների և միացեալ արմատա-
կանների օրդանիւնը թշնամաբար վերաբեր-
վելին Բիբոնի կարգիւնէին: Մնացած մա-
մուլը յայտ է յայտնում, թէ նոր մինիստր-
ների հեղինակութիւնը թոյլ էր սոյ կարգի-
ւորումը ամրապնդել և աշխատել:

Արմատական սօցիալիստները որդեգրեցին
վաճառութեան քաղաքականութիւնը:

Վիճիճի.—Անգլի-ճիբի-Պրեսիդենտ աշ-
խատակից հարցին՝ անշարժ է, արդեօք,
Բուճիսկան երկրակ զինակցութիւնից, բաւ-
միական նախկին մինիստրականագահ Կար-
պէ յայտնեց, որ բարոյական Բուճիսկան
անշարժ է զինակցութիւնից, որովհետեւ
նրա հասարակական վարժիքը թշնամական
է Աւստրո-Ունգարիային:

Լրագրիները ցատում են, որ Բերլինում
բոլորական փոխադրութիւնը անաշտու-
թեան մասնակց:

ՏԱՊԱ.—Գիւնեալ Արիւրի մի զօրանա-
նիւնը ունեցաւ թշնամի հետ, որ
պարտութիւն կրեց: Ճիւղակցեց Կրեցին
4 սպանված, 11 վիրաւոր:

ՈՒՆԻՍ.—Մոլդաւի տեխնիկների զօրծա-
ղի մասնաժողովը որոշեց զօրծաղի յայ-
տարարել, որպէս զի աւելացնեն ուժեղները
և բարելաւեն ծառայութեան պայմանները:
ՏՕԿԻՍ.—Մեկնելով հասարակական գիւ-
պտիկ գերիւնը տեղեկութիւնը հեղեղում է:
Ձեռքակալից սոցիալիստ Ժողովուրդ, որ
թուցեցի էր հրատարակել, կոչ անելով կաղ-
մել բանտարական միութիւն:

ՀԱՅԳ. ՀԱՐՅԸ ԻՏԱՎԱԿԱՆ ՊԱՐԱՄԵՆՏՈՒՄ
Իտալական «Tribuna» լրագրում կարդում
ենք հետեւեալը:

Պարզելու համար այն ամենը, ինչ պատ-
գամաւոր Փալլին ասաց իտալական պարլա-
մենտում, զարգացնելով իր հարցադրումը
Հայաստանում արկելիք բարեկարգումների
շուրջը, յարգելի պատգամաւոր մեզ գրում է,
է, ինչպէս իր հրատարակելու, թէ ինքը
յարգելի Բորաբուլլին տուած պատասխա-
նի մէջ ցոյց տուեց մանաւանդ, որ Բի-
լինի դաշնագրից այս կողմ, սա հարկե-
րորդ անգամ էր, որ խօսք էր լինում բա-
րեկարգումների մասին... Թղթի վրա գր-
ված և իրօք երբէք չը գործողութեան Ուստի
շնորհաւորել էր մեծ-պետութիւններին,
որոնք թոյլ են տալիս իրանց միշտ խաղ-
վել թիւթիայից: Յետոյ օրինակ բերեց
վենետիկի հայ գաղութը, լուսաւորչի կեան-
քում հայ-իտալական մշակութիւն, որը այն-
տեղ ուսում կը թվում երկամասնական ձեռ-
քով ծառայեցողութեան և միմի կողմ համակր-
ութիւն առ Իտալիա եւ այդ իրան զրդի է
դառնում ցաւով ափսոսալու, որ Իտալիան
իրան հետեւ է պահում որեւէ նախաձեռնու-
թիւնից:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻ ԿԱՐԵՒՈՐ ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆ

Թէ «Մշակի» ընթերցողները և թէ հա-
սարակութեան որդի լաւեր, անշուշտ, հե-
տաքերքով են իմանալու, թէ քիչ վիճակ
ունեցաւ իմ այն առաջադրել կազմել մի
միջնորդ դատարան, որով ես կամուսնում էի
իմ անգամ ընդ միշտ վերջ տալ այն
քաղաքականութիւնը, զրպարտութիւնները, չա-
րախօսութիւններին, որ տեղական մի հայ
թերթ—որի անունը «Մշակ» այլ ես չեմ
տալիս—նրա ընկալարները, իրանց կու-
սակցական գծով շնորհի համար, բարդում
էին ինձ վրա: Այդ առաջադրել ես արի
մարտի 14-ին «Մշակի» № 56-ի մէջ:
Եւ թէ ես ընդունելիք իմ հակառակորդնե-
րի կողմից, բայց մինչև այսօր, որ մայիսի
29-ին է, այդ միջնորդ դատարանը չը կա-
րողացաւ դատարանը և, ինչպէս այժմ հա-
մարձեցի, նա ընաւ չէ դատարանի, շնոր-
հիւ այն տակտիկայի, որ իմ զրպարտել
հակառակորդները բռնելը և, որի նպա-
տան է ձգտել դատը կամ խոյս տալ նրա
նեց, մի խօսքով վիճեցնել դատը, տեսնե-
լով որ նա կարող է վերջնաւ խայտառակ
պարտութեամբ իրանց համար, միւս կողմից
ևս այնքան ձգտել, որ ես կորցնեմ պետա-
կան դատարանի առաջ քրեական դատ սկե-
նու վարչութիւնին իրաւունքը:

Եւ այն իմ զրպարտել հակառակորդների
այդ անարժան վարմունքը, ինչպէս և վը-
րանալը՝ անցկացնելու վարչութիւնին իրա-
ւունքը, ստիպում են ինձ դիմել պետական
օրէնքների պաշտպանութեան և քրեական
դատ սկեկ իմ զրպարտելիքների դէմ պատ-
ժապել 1835-րդ յօդուածով, այն է
զրպարտութեան մեղադրանքով, ամբաստա-
նելով զրպարտութեան մէջ «Վոլյա» կրա-
քի» թերթի աշխատակից Սերալայի Նը-
գիկանին և նրա յօդուածները արտատպող
ու զրպարտութիւնները կըլնող թերթի
խմբագիր Ս. Սահականին:

Եւ դիմում, որ պ. Ս. Սահականը ներկայ
դէպքում քաւութեան նորիս է միայն, որ
ինձ զրպարտող ոչ թէ նա է, այլ Ջա-
մալեանները, Ա. Նապարեանները, թէ իմ
մանանները և թայֆայական թերթի նեն-
դամիտ զեկալանները, բայց ստիպված եմ
նրան դատել կանչել, որովհետեւ օրէնքի ա-
ռաջն է և պատասխանատուութիւն, թէ ես
կան զրպարտելիքներ թաղված են նրա ե-
տեւում:

Ես սկզբից մտադրել էի դիմել պետական
դատարանին, բայց երբ իմ զրպարտել հա-
կառակորդները նենգօրէն յայտարարեցին,
թէ իր կան այնպիսի պիտիկանական հան-
դամանքներ, որոնք զրկում են նրանց ա-
մեն բան պետական դատարանի առաջ
յայտնադրելու հնարաւորութիւնից, ես,
կամենալով զրկել նրանց փախուստ տա-
լուց, և ամեն տեսակ հնարաւորութիւն-
ներ տալու՝ որ նրանք նապարեցին իրանց
զրպարտութիւնները և շարախօսութիւննե-
րը, առաջարկեցի միջնորդ դատարան, բայց
այն պայմանով, որ նա բաղկացած լինի չե-
ղօք, անաշուտ անձնաւորութիւններից:
Ուրեմն ես ամեն հնարաւորութիւն տուի
իմ զրպարտելիքներին առաջ զալ և հաստա-

տել իրանց զրպարտութիւնները Բայց այդ
օրից, կըլնում եմ, անցել է 2½ ամիս, և
իմ հակառակորդները ամեն միջոց գործ
զբին ձգտելու միջնորդ դատարանի դու-
մարումը, չը նայելով, որ իրանց չեն ան-
չում ամեն կերպ թմրեցնելու, թէ իր ես
եմ ձգտում դատը:

Որպէս զի հասարակութեան համար պարզ
լինի, թէ արդարեւ, ձգտող ես չեմ, այլ
իմ զրպարտելիքները, այդ մասին փաստերը
առաջ կը բերեմ երկու անգամ:

Իսկ այսօր, որ դիմում եմ ինչպէս զրպար-
տել հանրապետական դատարանի պրօկուրօրին,
ինչպէս զրգեցական պատասխանատուութեան
կենդանի ըստ 1835-րդ յօդուածի Արա-
մայի Նըգիկանին և Ս. Սահականին Մի-
այլ զրպարտելի՝ Յովհ. Թումանյանին ես
արդեն նախաբերել եմ դատը:

Հ. Առաքելեան

ԳԱՒԱՐԸ ԵՒ ԿՕՕՊԵՐԱՏԻՒՆ
[

— Գաւառը չէ ուսումնասիրված իր ցա-
ւերով ու կարեւորութեամբ:—Այսինքն է վերջին
ժամանակներս:

Այո, վկայում ենք և մենք Միւնիչի-
մենը ունեցող Արգալարական Ընկերու-
թիւնը, որը ուսումնասիրված է մեր աղ-
յային անցնելու ու աղաքան, բայց դու-
թիւն ունեցող կենդանի ժողովրդի հայ շե-
նակներ, իտալական կենցաղի, նաև կացու-
թեան ու անտեսականի մասին հրատարակ-
ված օրէնք չունի փորձեր եւ միայն երկը դա-
նալան ուսումնասիրել, սիրող անհատների
կողմից, իսկ կազմակերպված ձևով, դիտա-
ցուել են չէ արված:

Ուրախ եմ, որ Կապիտալիստ Կովի. Գիւ-
ղանու. Հայ և Վրաց Ընկերութեան ինչ
խաճանութեամբ առաջնելով հոկտեմբերին
գումարվելու է անգլիոյ կապիտալիստ հոօպե-
րացիական համագումարի Կիլիսիայի ուրա-
խելու, որ այդպիսի մի նախաձեռնութիւն
խաճն է անում երկու հարեան ազգերի ձեռն-
հաս մի հաստատ հիմնարկութիւն, ինչպիսին
պիտի լինի վերջական ցանցերը հետաքը-
քովի երկու ազգերի իտալիկացիներին երբ
հարցը վերաբերում է զաւառներում
կոօպերացիոն ընկերութիւն բաց անելուն
թոյլ ենք տալիս մեզ «Մշակ» մի-
ջոցով արտայայտել մեր խորհրդածութիւն-
ները, որոնք թէ՛ օգուտ էր բերին գործին,
կարծում ենք՝ միւս էլ չեն բերի:

Վերջին ժամանակներս հայ լրագրութիւնը
էլ, ձեռնարկելով, սկսել է հետաքըքով իր
հարցով և հատ ու կար յօդուածներով քա-
րողում է գիւղերում կոօպերացիոն ընկ.
հիմնելու մասին:

Այո, շատ յարաբար է աւելի քիչ մեծ
բարեք կարելի է հարցնել գիւղացուն, քան
տալ նրան հնարաւորութիւն չը կե-
ղեցնելու վախճանութիւն և նրան շահագործող
գիւղացուն չարիք վաճառականից Բայց
քիչպէս Փաստ է, որ դաւառը հիւսնում է:
Մի աւելորդ անգամ էլ պիտի շեշտենք,
որ գիւղը նման է այն գործողութեմ թօրը, որը
ի ստիճանում միջնորդութեմ է իր սիրա-
սուս զաւակին, յայտ ունենալով որ իր ձե-

րութեան, անկարութեան ժամանակ որդին
կը ստատար իրան. բայց սա մեծանալով և
քաղաք գնալով իսպառ մոռանում է թօրը և
գիւղը և որդիական ամեն պարտականու-
թիւն Այդպիսով գաւառը հաշիւ չառնելով
ուսուցչութիւնը և պատահական ինտիլի-
գենցիան, միշտ էլ գուրդ է և կարօտ հա-
սարակական ջիղ ունեցող և ժողովրդի օգուտին
գործելու գիտակցական սէր ունեցող փոքր
ի շատէ շեշտել գործող մարդկանցից:

Գիւղական աղքատներին մեծ մասը
աղքատ է պարտքով: Նրա ընկալութեան
թիւը բազմապատկւել է մի քանի անգամ,
բայց հողի քանակը մնացել է նոյնը, իսկ
գրավով նա շատ է նուազել: Բայց գիւղա-
ցուն ստիպված է շարունակ վարել ու վարել
այդ նոյն հողը, նրանից դուրս կորելու
կը ընտանիքի գոնէ ցամաք հացը Սա-
կայն դրամով չի վերջնաւորում ամեն բան,
գիւղացին աղքատ է հողով, փողով, գիւ-
ղատնտեսական գիտելիքներով, տնտեսու-
թեամբ, և որ աւելի ցաւալի է, նա դեռ շատ
է աղէտ ու խալ: Ամենքը մէկի, մէկը ա-
մենի համար սկզբունքի մասին նա գաղա-
փար անգամ չունի. իսկ միացած ոյժերով
գործ կատարելը նրա համար նորոգ է հա-
մարվում: Տնտեսական անկման հետ գիւղա-
ցին բողբոջի կորցրել է նախկին գիւղա-
ցուն պարզամտութիւնը. նա մանրացել, դո-
շական է դառնել, չունի հաւատ ոչ դէպի
հասունը, ոչ դէպի գործիչը և ոչ էլ դէպի
գործը. նա այժմ դառն է կառնկան, բեւա-
նայից, վատաստ և իր աղքատութեամբ յա-
ճախ մեծ անհասարկութիւնների ձեռքին
գործիք է և զգուշ աղուսի պէս երկու ոտով
կարգելու մէջ ընկնող Այդ բողբոջի հետ
գիւղացին, բնաղմամբ, գրում է, որ ինքը
շահագործվում է վերիից սկսած մինչև
ցած, որ իր դառն քրտնիքի, աշխատանքի
կաշկերքն ու բողբոջի հալումն են, բայց
ինքը միշտ էլ քաղցած է: Նա գիտէ, որ
կենսով, աղբիւր աշխատելու մէջն է և օրն
ի օրը, տարին բոլոր՝ աշխատում է և բայց
«ոչ աղաւթում ալիւր կայ և ոչ էլ մաղում
թիւն» Այդ բողբոջ ստեղծված գիւղական ա-
ռաջ միայն այն դեպք, որ իր հողը և քիչ է,
և ուսմանը. իսկ հողը պարագայից
համար միայն իր անասունների աղբն է
գործադրում: Նա չը գիտէ իր հողից ուրիշ
ընդգէլ, հացաբոյս, բանջարեղեն և այլ
խոտաբոյս ցանկով օգտվելու ու հողը մա-
սամբ պարագայից կերպով, նրա անաս-
նապահութիւնը, թռչնաբուծութիւնը, մե-
ղապահութիւնը դեռ ևս անընթերցողներն
են, եթէ չը հաշենք մի քանի տեղերում
շատ ու քիչ բարեկալած կաթնատնտեսու-
թեան օրինակները:

Փաստ է, որ կօօպերացիական ըն-
կերութիւններն սկիզբն են առել Անգ-
լիայում և հետզհետէ տարածվել եւս
բոլորայում, աւելի լուսաւոր աղբիւր մէջ:
Այդպիսի ընկ. մասշտիբ և նպատակով
յարմար է փոքր ի շատէ կըլնում ու գի-
տակցող ժողովուրդների համար, որպիսի
ժողովուրդը դեռ մենք, տարաբաղադար,
չունենք և պէտք է ստեղծել, եթէ չենք
նուսում ժամանակի առաջ ընթացող անիւր
տակ մնալով շարքափշուր լինել:

Ամենքն էլ կը խոստովանեն, որ վախճա-
նութեան և զանազան վաճառականների շա-
հագործման դէմ կուսելու արմատական մի-
ջոցը գտել են գիւղական մանր վարկային
և սպառողական ընկերութիւնները: Առա-
ջինները արդէն բացվել են մի քանի
տեղերում, և ժողովուրդը, համոզվե-
լով նրանց օգտակարութեան մէջ, պիտի
փայտվում է նրանց: Բացվել են և
մի քանի տեղ հատ ու կտոր սպառողական
ընկերութիւններ, բայց, սրանց գործողու-
թիւնը աւելի բարեք լինելով, մի գիւղա-
կան կենսի մէջ չեն գտնում՝ նախաձեռնված
սկզբունքի համապատասխան՝ ցանկալի ա-
ջողութիւնը: Այդպիսով մենք տեսնում ենք,
որ սպառողական ընկերութեան փայա-
վարել պատահաւոր մեր պատահաւոր
արմատական կաճիկ վրա էլ բնական
է մի թեթիւ քաղաքացիական պիտիւմ է
Գոյութիւն ունեցող սպառողական ընկե-
րութիւններ բացվել են գաւառական նա-
ստիկացի, բացառիկ ետեւից, շուր, նախա-
ձեռնող ուղի, հասարակական ջիղ, ունեցող
անհատների աղաքալ կարգի ջանքերի
շնորհիւ և որոնք վարձատրութիւնը շատ
անգամ եղել է անգն, հաշմանք կամ
ստոր դաւադիրների ստեղծած անուանաբ-
րութիւն: Այդպիսով՝ կամ ինքնակամ նա-
խաձեռնութեան, ցաւ ի սրբու, հեռանալով
գործի զեկակարութիւնը մնացել է անգի-
տակ ու անթիշ մարդկանց քաղաքացիին
և ընկ. գործերը կաղաւթ սկսել է քաղաք-
վի, հողերաբեր մէջ ընկնել:

Մասնաւոր կենսի մէջ, երբ մէկը ու-
ղում է խառնել բաց անել, նրա դիւստր
հոգեւոր մէկը լինում է այն, թէ արդեօք
կուսնիս՝ գնորդներ, իսկ սպառողա-
կան ընկերութիւններն այդ հողից,
ըստ երեւոյթին, ազատ պիտի լինեն,
քանի որ ունենում են անպահանջ և
ոչ-անգամ մոլորաբաններ, հետեւապէս նրանց
աջողութիւնը կապվածք դուրս պիտի
լինի, բայց իրականութեան մէջ հա-
կառակ ենք տեսնում: Սպառողական ընկ.
աւելի յարմարեցված է քաղաքային պրո-
լետար և գործարանական բանաւոր դատա-
կարել ունակութեան ու շահերին, քան մեր
հայ ու վրացական գիւղական կենսիցն ու
պահանջներին:

Գաւառում սպառողական ընկ. բաց ա-
նելը կապված է շատ դժուարութիւնների
հետ՝ մասնաւոր այն գիւղերում, ուր կան
մասնաւոր խանութպաններ, որոնց գործ-
ողութիւնների, չափի, կզոյ, կռաքարների,
հաշապահութեան և այլ բաների վրա
կոմարոյ ապագի չը կայ:

Գիւղերում սպառողական ընկ. բաց անե-
լու աշտութեան համար նախ և առաջ հա-
կաւոր են ընդհանուր շահը մասնաւորից
եթէ ոչ գերադասող, դոնէ, նրան հաւատար
դատող, գիտակցից, նախաձեռնող ուղի ունե-
ցող անհատներ և միացած ոյժերով գործի-
ն ու սկզբունքը հասկացող ժողովուրդը, որ
տարաբաղադար չունենէր Փաստիցիւր
է այն, որ գիւղացիք, մեծ մասամբ, աղքատ
են պարտքով. փաստ է և այն, որ գիւղա-
րում այլ եւ չը կան գիւղական նախկին
հարուստներ, այլ կան ունեւորներ և աղ-
քատներ ու հողազրկութեան մօտ՝ խեղճ ու
կրակ ժողովուրդներ:

Դիցուք՝ ձեզ աշտվում է, մեծ գոհողու-
թիւնով, մի որեւէ գիւղում բացել սպառող-
ական, զրկում են անպահանջ. ունեւոր գնում
է 5—10 ռուբլի փայ, հարուստը մի քանի
փայ, բայց աղքատ մեծամասնութիւնն ան-
կարողանում է մասնակցել, իսկ եղած հա-
րուստը միայն ձեռնապահ է մասնակ-
ցում: Բայց այդ գիւղերում գործը դժուա-
րանում է և ճանապարհների վատ հարդ-
րակցութեան պատճառով Այդ չէ դեռ ա-
մենը. այժման գիւղութիւն ունեցող սպա-
ռողական ընկերութեան կանանաւորութիւնը
ծանրաբեռնված է աւելորդ նըլին ձեռնա-
գիւղական կենսից արդի պայմաններին ու
նրա տնտեսականին:

Դիցուք՝ բացված է ընկ. խանութը, փա-
յիցից քաղացի է 1500 ու կանանաւորութիւ-
նով՝ ընկ. մի այդքան էլ իրաւունք ունի
պարզեց վերցնելու եւ անա 3000 ռուբլի
վարչութեան տարաւորութեան տակ է
չափը և տրվում՝ ապագիկ ապրանք բայց
թողնել թէ ոչ, և եթէ այո, քիչ չափով:
Անա հենց այդտեղ էլ ցցվում է անընե-
լի հարցը:

Մենք գիտենք, որ գիւղացին, իր ներկայ
պայմաններում, ոչ ընդունելի է և ոչ էլ
հարաւորութեան ունի՝ նախ ինչպիսի և ապա
ժախել, այլ միշտ պարտքով է նա շատ
քան ձեռք բերում իր տան տնտեսութեան
համար, որ գիւղացին տարեկան մի քանի
անգամ է փողի երես տեսնում, իր արդիւ-
նաբերութիւնից՝ աւելորդ մթերքի վաճա-
րումից: Եւ անա այդտեղ է, որ բարդվում
է սպառողական ընկերութեան գործը:

Ինչ խօսք՝ վաճառ է, ըստ չափի իւրա-
քանիքը անգամ միացում փայլ, կամ ու
որքան կը սպառի, ապառիկ աղբիւր բաց
թողնել, պայմանով որ 4 կամ 6 ամիսը
մէկ՝ ապառիկ տաքցելու Անպարտաճանաչ
պահանքը ժամանակին չեն վճարում: ա-
պառիկ, մի քանիսն էլ մի մասն են
վճարում: Ուսմանը աշխատելու խոյս են տա-
լիս իրանց ընկերութեան խանութից ապ-
րանք անելուց և ծածուկ գնում են մաս-
նաւոր խանութպանից. իսկ վերջինները,
իր նշանց այլեւ ապագից չեն տալիս,
խոտով ինչպիսի գնում գնում ընկնում են
կրկին մասնաւոր խանութպանների ցանցը
եւ մի անգամ նրանց ցանցի մէջ ընկնողը
այլեւ դժուար է աղաւթում:

Շատ անգամ վարչութիւնը, մոնելով աղ-
քատ, բայց պարտաճանաչ անգամի անտե-
սական ընկերութեան մէջ, միջոց է տալիս
նրան հետաքննել թէ պարտք վճարելու և
թէ չը կըլնելու մասնաւոր խանութպա-
նից ու անգործութիւնից գրկվելու: Այդ
դէ

Типографія канцеляріи Намѣстника Его Императорскаго Величества на Кавказѣ, Лорисъ-Меликовская улица, домъ казенный